

Egy kis derű...

Hogy hívják a cseh díjbeszedőt?
Holacsekk.

Mit csinál a gólya mikor fél lábon áll?
Gondolkodik a következő lépésén.

Hogy hívják a lyukas tojás őrzőjét?
Tojáslikőr.

Hallása milyen?
Római katolikus.

Reklám

- Nézze, asszonyom, milyen szép fehér lett az inge az új ***** (tetszőlegesen behelyet-tesítthező) mosóporral!
- Szép, szép, bár én kockásan jobban szerettem

Katona

Az újoncok bevonulnak, és az őrmester így szól:
- Jelentkezzen, akinek nagy a bakancsa.
- Jelentem őrmester úr nekem nagy.
- Akkor menjen a raktárba és cseréltesse ki.
- Őrmester úr, én inkább nem cseréltetném ki.
- Miért nem?
- Mert nekem a lábam is nagy.

Egy ejtőernyős zuhanás közben így szól a hadgyakorlatoztató tiszthez:

- Századparancsnok úr! Nem nyílik ki az ejtőernyő! - Mire a századparancsnok:
- Legyen nyugodt, ez csak egy hadgyakorlat.

F a k a n á l

Diós aprósütemény

Hozzávalók 4 személyre:

35 dkg liszt, 10 dkg dió, 12 dkg porcukor, 1 tojás 1 tojássárgája, 15 dkg margarin, 1/2 csomag sütőpor, csipet só, 1 vaníliás cukor, 15 dkg pikáns dzsem, 1 stampedli rum

Elkészítés:

A lisztet összekeverjük a sütőporral és porcukorral, középhe mélyedést nyomunk a kezünkkel. A margarint kis darabkákra vágjuk és a liszthez adjuk. Beleütjük a tojást, tojássárgáját, hozzá tesszük a darált diót, csipet sót, vaníliás cukrot. Gyorsan sima tésztává gyúrjuk, cipót formálunk belőle, alufóliába csomagoljuk és hűtőben két óra hosszat pihentetjük. A tepsit sütőpapírral ki-

béleljük. A tésztát kb. 4 mm vastagra kinyújtjuk, recés kerek kiszűrővel kiszaggatjuk, majd minden másodiknak egy kis kerek formával kiszűrjük a közepét. A kiszaggatott lapocskákat sütőpapírral bélelt tepsibe tesszük és 180 fokra előmelegített sütőben 20 percig sütjük. A tepsiben hagyjuk kihűlni. A dzsemet elverjük a rummal, majd a kisütött lapokat megkenjük és ráteszük a karikákat. Teasüteménynek kínáljuk.

Eseménynaptár 2001. Január

7.	9.00	Imaóra, úrvacsorai istentisztelet
	17.00	Istentisztelet
14.	9.00	MKKBK, istentisztelet
	17.00	Istentisztelet, énekkari évadnyitó
21.	9.00	MKKBK, istentisztelet
21- 28.		Vasárnapokon 17.00 hétköznapokon 18.00 órai kezdettel imahét az evangélikus templomban
28.	9.00	MKKBK, istentisztelet
	16.00	Énakkor szolg. a faszori ref. templomban
Febr. 5.	18.00.	Elöljárósági megbeszélés
25.		Gyülekezeti tanácskozás

Állandó alkalmaink

Kedd:	18,30	Ifjúsági óra
Csütörtök:	18,00	Bibliaóra
Vasárnap:	9,00	MKKBK
	10,00	Istentisztelet
	16,00	Törekvők órája
	17,00	Istentisztelet

- **Imaházcim:** Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok
- **Lelkipásztor:** Nemeshegyi Zoltán
Pesterzsébet, Ferenc u.3.

SZERETET - SZOLGÁLAT
A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja
Felelős szerkesztő:
Nemeshegyi Zoltán
Szerkesztő: Máté Dániel
Technikai szerkesztő: Lesták Károly
Sokszorosítás: Pannon Set Bt.
Megjelenik havonta nyomtatva 250 példányban
Interneten: <http://baptista.hu/pesterzsebet>
Következő lapzárta: 2001. január 28.

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 97. szám

2001. január

A szolgálat öröme

Világunkban, amelyben élünk, nem szokás a szolgálat öröméről szólni. Az uralkodás öröméről annál többet hallunk. A történelem mérföldköveit uralkodók születése, trónra lépése és halála jelzi, nem pedig szolgák születése, vagy halála. A gyermekkori mesék még inkább kiszínezik képzeletünkben az uralkodók életét, így nem csoda, ha felnőtté válva is megmarad az a képzetünk, hogy a hatalmasok, az uralkodók élete csupa öröm, míg a szolgáké örömtelen. A tömegkommunikációs eszközök is hasonlókat sugallnak. A fejlett technika alkalmazásában is azt látjuk, hogy gombnyomásra csodálatos dolgok történhetnek. Biztos, hogy adhat jó érzést akarataunk teljesülése.

A keresztyénységben is régen megjelent az uralom-vágy, pedig akiről neveztetünk, földönjártaok elég világosan tanította, hogy az igazi nagyság a szolgálatban van. Ezt az első tanítványok is nehezen látták be. Amikor a kiküldött hetvenkettő missziói útjáról visszatért, azon örvendezett, hogy az ördögök is engednek nekik. Az Úr Jézus oktatta őket, hogy ne a látható sikernek, a hatalom gyakorlásának örüljenek, hanem annak, hogy engedelmes szolgálatuk révén nevük fel van írva a mennyben (Lk. 10:20).

Hogyan állunk mi, mai tanítványok ehhez a kérdéshez? Annak örülünk jobban, ha kiszolgálunk minket, lesik kívánságainkat vagy, ha mi

szolgálhatunk másoknak? Egészen biztos, hogy a gyülekezetekben is népszerűbbek azok a feladatok, ahol hatalmat lehet gyakorolni, mint azok, ahol másokat kell kiszolgálni. Vannak, akik irigykedve nézik a lelkipásztorok, a gyülekezetvezetők, bibliaköri vezetők szolgálatát azt gondolva, hogy nekik könnyű, ők –csak parancsolnak. Persze másként látja az, aki végzi ezeket a szolgálatokat. Tapasztalja, hogy tanítani, vezetni sem könnyű. De valóban sajnálatni sem kell magunkat, mert a szolgálat semmi mással össze nem hasonlítható örömet is ad. Amikor

Január

Ím újat kezdetünk megint!
Csodálatos az élet.
De szent Igéd szava szerint
Urunk a te beszéded
marad csak változatlanul.
Ég s föld elmúlik végleg.
S mi újat kezdetünk megint.

Herieczki Géza

beteglátogatáson a 95 éves süket és vak testvérőnének a kezét fogtam, mert már csak ez volt az egyetlen kommunikációs lehetőség, öröm volt hallani: „testvér, köszönöm a szeretetét”. Vagy imaházépítés idején együtt munkálkodva igazán örömet adott, amikor egy gyermek azt mondta egy feladat végeztével: „Olyan jó volt együtt dolgozni és beszélgetni”. Természetesen öröm az igehirdetés is, amikor figyelmes tekintetek kísérik azt, különösen, ha az igehirdető azt tapasztalja, hogy valami meg is valósul a hirdetett igéből. Öröm a bibliaköri vezetőnek, amikor látja, hogy a rábízottak nemcsak testben, hanem lélekben is növekednek. Urunk azonban arra biztat bennünket is, hogy ne csak a látható eredményeknek örüljünk, hanem annak, hogy Neki és népének szolgálhatunk.

Egy kedves ének így szól:

„Csak Jézusnak szolgálni érdemes itt,
Ez hasznat adó, ez boldogító,
Magához valónak Ő érdemesít,

Csak Jézusnak szolgálni jó.”

Miért érdemes Jézusnak szolgálni? Mert Nála jobban senki sem szeret. Vannak szeretetlen munkaadók, vannak, akik megbecsülik szolgálókat, de olyan uralkodó, aki meghalt bűnös szolgálóiért, csak az Úr Jézus Krisztus. Ha embereknek szolgálunk, akárha a gyülekezet tagjainak, bennük csalódhatunk, mert nem biztos, hogy igazán értékeli, megbecsüli munkánkat. Jézus Krisztus egyetlen pohár vizet is számon tart, amit az Ő nevében adtunk. Tehát a legkisebb szolgálatot is értékeli. Minden elműlik egyszer, csak az marad meg, mit Jézusért teszünk. Ez örök érték. Jézusnak szolgálni boldogító. Miközben végezzük a ránk bízottakat, örömmel tölti el szívünket, hogy a királyok királyának szolgálhatunk.

„Szolgáljatok az Úrnak örömmel.” (Zsolt. 102:2.) – buzdít a zsoltáros. Fogcsikorgatva szolgálni nagyon nehéz. De van okunk az örömrre. Mindenek előtt az, hogy még nem tett félre. Van sok tőlünk okosabb, ügyesebb és tehetségesebb ember, Ő mégis méltat bennünket, még engem is, szolgálatára. Ennek nagyon lehet örülni. **Nemeshegyi Zoltán**

A 2000. év kiemelkedő gyülekezeti eseményei

02.06. Baptista Világszövetség vasárnapja gyülekezetünkben

2.13. Teológusnap gyülekezetünkben

2.14. Gyülekezetünk vendégszolgálatára Dömsödön

3.12. Elöljáróság választás

04.24. Kirándulás a Normafához

05.28. Bibliaköri évzáró

6.4. Énekkarunk szolgálata Rákoscabán

6.4. Bemérités

06.12. Kirándulás Szigetszentmiklósról

9.10. Énekkarunk szolgálata a szlovákiai Naszvadon és Nagyeden

10.05-09. Énekkarunk szolgálata Hannoverben a Világkiállításon

11.5. A rákoscsabaiak szolgálata gyülekezetünkben

11.25-26. Evangélizáció

(Igét hirdetett: Csizsár István lp.)

Változások 2000-ben gyülekezetünkben

Megszületett:

Viktóri Martin	(január 28.)
Gál Dorottya	(május 8.)
Demeter Edward	(május 27.)
Bonyhai Krisztina Andrea	(július 26.)
Doboróczi Piroska	(szeptember 18.)
Surányi Zoltán	(október 26.)
Szűcs Johanna	(december 4.)
Kovács Krisztián	(december 8.)

Beméritkezett:

Dani Tibor	(június 11.)
Török Csaba	(június 11.)

Tagságát rendezte:

Gál István	(április 9.)
Gálné Kuklics Szilvia	(április 9.)
Nagy László	(aug. 27.)
Almási Sándorné	(október 18.)

Tagságát áthozta:

Török Andrásné	(február 27.)
Bálint Kálmánné	(július 9.)
Boros Dávid	(szept. 18.)
Tikos József	(október 18.)
Tikos Józsefné	(október 18.)
Urbán Szabolcs	(október 18.)

Más gyülekezetbe távozott:

Békési Sándor	(szept. 1.)
Bárdos László	(szept. 3.)
Bárdos Lászlóné	(szept. 3.)
Gál István	(nov. 30.)
Gálné Kuklics Szilvia	(nov. 30.)
Buffharm Judit	(október 15.)

Az örökkévalóságba távozott:

id.Laczkovszki Jánosné	(február 27.)
Szűcs Istvánné	(március 3.)
Földi Jánosné	(április 27.)
Veres Józsefné	(október 10.)

Beméritkezett tagok száma: 205

Lelkigondozottak száma: 120

Csak Jézusra nézz!

Ha kísértés fenyeget,
csak Jézusra nézz!
Ha szomorú a szíved,
csak Jézusra nézz!

Ha vész, vihar szorongat,
csak Jézusra nézz!
Ha árván járod utad,
csak Jézusra nézz!

Világ virágai közt
csak Jézusra nézz!
Ha tört vetnek örömeik,
csak Jézusra nézz!

Ha a küzdelem nehéz,
csak Jézusra nézz!
Vár az örök égi rész,
csak Jézusra nézz!

Ha közel végső órád,
csak Jézusra nézz!
Halál sötét völgyén át
csak Jézusra nézz!

És ha már itt szüntelen
ránézett szemed,
túl a harcon, éjjelen
Őt szemlélheted
színről-színre, Őt, a szent,
tündöklő Napot,
s örök égi örömben
Őt csodálhatod.

ford. Túrmezei Erzsébet

Az összetett kezek szolgálata

Az összetett kezek szolgálata titkon való és hálából való.
„Belső szobák” erőterében él mind, aki él, egyén, gyülekezet újulva így kaphat erőt, csak így.
Hány él s kiált? – nincs rá statisztika, csak a boldog ISTEN vigyázza a sok ég felé nyitott kis ablakot.

Füle Lajos

Bűn-e nevetni?

Az atyáktól való egyik tradíció, hogy bűn nevetni vasárnap. A tizenegyedik parancsolat szerint szeressük egymást; és bizonyos személyek szerint van egy tizenkettedik is: „Csinálj hosszú arcot vasárnapra!” Be kell vallanom, hogy inkább szeretem hallani az emberek nevetését, mintsem aludni lássam őket az Úr házában; inkább a vidámság eszközeivel oltom beléjük az igazságot, mint lássam, hogy elutasítják azt, vagy az üzenet befogadása nélkül hagyjam őket távozni. Erősen hiszem, hogy lehet annyi szentség a nevetésben, mint a sírásban és, hogy néha a nevetés a jobbik a kettő közül, mert sírásomban és nyögéseimben zúgolódhatok és mindenféle keserű gondolatokkal lehetek telve Isten iránt, amíg nevetgetek gúnyos kacagással a bűn felé, és így bizonyíthatom a hit védelmében érzett szent buzgóságomat. Nem tudom, miért adjuk át a nevetést a sátnak, hogy ezt a fegyvert ellenünk fordítsa, és miért ne használnánk fel ezt a fegyvert öllene. Merészkedem azt állítani, hogy a reformáció csaknem annyit köszönhet az emberi természet nevetésre készítő érzéseinek, mint bármi másnak, és hogy azok a humoros gúnyiratok és karikatúrák, amelyeket Luther baráta kiadtak és terjesztettek, jobban kinyitották a németek szemét a papság förtelmeinek felismerésére, mint a Róma ellen hangoztatott legtümömbőbb és legsúlyosabb érvek. Nem látom az okot, miért ne próbálnánk ki az érvelésnek ehhez hasonló stílusát.

„Veszélyes fegyver – mondják egyesek – sokan megvágják már vele az ujjukat!” Jó, ez az ő fel-fogásuk; de miért lennének ennyire finnyások, ha úgy adódik, vágják csak meg az ujjukat, de ugyanakkor vágják át a bűn torkát és okozzanak súlyos kárt a lelkek ellenfelének.

C.H. Spurgeon

---o---

Nyertél Istentől kegyelmet? – Akkor élj bentne, mert különben elveszítéd!

---o---

Nagyon nehéz pénz nélkül meglenni, nagyon nyomorúságos az egészség hiánya, nagyon panaszos jó barátot nélkülözni, nagyon sajnálatos jó hírnév nélkül létezni – de Krisztus nélkül élni: a legrettenetesebb a világon!

Millenniumi Emlékpark Budapesten

Interjú Dr. Almási Mihállyal
/Evangéliumai hírnök/

..... Dr. Almási Mihály testvért, arról kérdeztem otthon jártamban, hogyan alakult ki az emlékpark gondolata? Azóta megérkezett a válasz, s egyúttal Almási testvér új könyvének (Ezredfordulók) a híre is.

Hamarosan bővebb értesítést is kapunk erről. Válaszát az Ezredfordulók című, most megjelent könyvből vett idézettel kezdte. (A szerk.)

A 2000. esztendő kiemelkedő létesítménye a Millenniumi Emlékpark. Évek óta terveztem, hogy a nemzetközi és a magyar baptista misszió kiemelkedő személyiségeit a legmaradandóbb módon - bronzból formázva mutassuk be. A teológiai akadémia és az új missziós központ belső udvara alkalmasnak tűnt az emlékpark létesítésére. A tervezők elfogadták javaslataimat, és 12+2 szoborfülkét alakítottak ki, amelyekbe – a megvilágított sétányhoz néhány méterre helyeztük el az 50x70 cm nagyságú bronz domborműveket-Bánkúti István szobrászművész alkotásait.

Oldalt Szent István és Bethlen Gábor látható. Azért ők ketten, mert Szent István a keresztény egyházi szervezet kiépítésében, Bethlen Gábor pedig az anabaptisták támogatásában szerzett elévülhetetlen érdemeket.

A 12 tábla közül az első a nyitott Bibliát ábrázolja. A második Dr.Hubmayer Baltazárt. Majd Roger Williams, John Bunyan, Dr. William Carey, Johann Gerhard Oncken, C. H. Spurgeon következik. Mindnyájan speciális missziót végeztek. Őket Meyer Henrik, a legújabb kori magyar misszió megszervezője követi, majd két magyar külmisszionárius: Cserepka János és Dr. Haraszi Sándor. A sort két amerikai zárja: Dr. Martin Luther King és Jimmy Carter.

Szent István megkoronázása 1000 éve történt. Jimmy Carter pedig - mint baptista elnök - visszaszolgáltatta a magyar népnek a Szent Koronát."

Arra a kérdésemre, hogy miért éppen ezek a történelmi személyiségek kerültek megformázásra Almási testvér így válaszolt:

Számos listát készítettünk, hisz természetesen sokan mások is számításba jöttek. Többek között Rottmayer János, id. Udvarmoki András, Balog Lajos, Kornya Mihály, vagy a későbbiek közül dr. Somogyi Imre, Baranyay Mihály - és so-

rolhatnám. Mivel azonban ők mindnyájan szerepelnek a kiállítási terem panteonjában remek olajfestményeken, és mivel a pénzügyi keret, amelyet egyrészt az államtól kaptunk, másrészt német és angol testvérektől - konkrétan emlékpark létesítésére - behatárolt volt, úgy döntöttünk, hogy inkább a nemzetközi baptista misszió nagyjai kerüljenek az emlékparkba.

- Úgy tudom, Kornyaról mégis készült egy bronz portré.
- Igen, ugyanis ennek megvolt a gipsz eredetije, másrészt volt egyetlen kiemelt helyünk a főépülettel szemben, ahova szobor kívánkozott.
- És hogy került a sorba az első és az utolsó kettő?
- Szent István természetesen a millennium miatt, és persze azért is, mert maga is beemlítkezett. Ahogy a korabeli krónika fogalmaz: "Istvánt, Istennek kedves püspöke, Adalbert, az ő igaz hite szerint a kenetes keresztvízbe merítette és onnan kiemelte." Akár azt is mondhatnám – kis túlzással - I. István király a szó szoros értelmében baptista volt. Bethlen Gábor pedig nem egyszerűen rokonszenvezett az anabaptistákkal, hanem az üldöztetés és a mártíria elől kimenekítette őket, mi több, saját birtokára. Nincs bizonyítékunk rá, de egyesek szerint maga is anabaptista lett, mint ahogy Dávid Ferenc is anabaptistaként halt meg börtöncellájában. Jimmy Carter természetesen baptista. Egyrészt tehát mint hittestvérünk került a sor végére, azonban nem ezért, hanem mert ő volt az, aki visszaszolgáltatta a királyi koronát a magyar népnek. Bátor tett volt. A korona ma a Parlament ékesége és naponta hosszú sorokban várakoznak a látogatók, hogy megtekinthessék az Országházat és a koronát. A sort Szent István kezdi és Jimmy Carter zárja. Egyébként további közel 20 fal-fülkét alakítottunk még ki, amelyekbe további domborművek helyezhetők.
- Jól értettem, hogy új könyvedben színes fotókon láthatók többek között ezek a bronz domborművek is?
- Igen. Több mint 300 színes fotó 96 oldalon egy külön millenniumi albumot alkot, amelyekben helyet kaptak az utóbbi évtizedek legfontosabb eseményeinek képei is.

Köszönöm a beszélgetést.

Imádság szent egységért

Széthull keserűn a világ.
Megbomlik a hajdanvolt harmónia.
Különválnak az egymáshoz tartozók.
Pusztul a gyönyörű Teljesség.
Irtózva darabokra esik az Egész.
Beleborzongok a tagozódásba...
Jaj, Uram, félek!

Tönkretettük a Tökéleteset,
A kezdet kezdetén kezünkre bízott
Szépséges Kincset,
Földünket, ezt a csodálatos Édent...
És mi valamennyien, akik
Egy vérből valók volnánk:
Egy vér oltalma alá gyűjtött
Szánandó gyermekeid –
Szélsébesen távolodunk egymástól.
Mintha szétrobbant volna a szeretet,
S most összetörik a szívünk is vele.

Megváltó Krisztusom!
Kétezer éve elkezdted te már
A szelíd, szép könyörgést,
Hogy „EGYEK LEGYENEK!”
Egyek, igen, főként azok,
Kik szent nevedről nevezik magukat,
A kegyelemből élő kegyesek.
A „Krisztiánoszok”.
S hogy egyek legyünk valamennyien,
Kiket embernek hívnak
Talán még fõn a mennyben is...

Miként lehetne eggyé a sokféle?
A sokszázféle ágazat,
Összeforthat-e egyetlen irányzattá?
Megértheti-e valaha is egymást
Az ezerféle nyelvű s véleményű
Ötmilliárd?
Krisztus, Megváltóm!
Én hiszek az imában!
Főképpen és elsősorban
A te erőtől izzó könyörgéseikben.
Hiszek győzelmes, közbenjáró,
Mindent megígért csodat kieszközlő
Imádságoknak hatalmában!

Tekints alá irgalmasan
Balsors-verte nemzetünkre,
És itt most a te megváltottaidra,
Közösségünknek rád tekintő,
Benned reménykedő népére!
Rontsd le a falakat, Uram,

Miket gyanakvásokból emeltünk!
Tördelje ki karod
Az irgalmatlanság hitvány karóit
A köztünk burjánzó sövények közül!
Segíts megtalálni az ösvényt
Lélektől lélekig!

Jó lenne megragadni újra
S el nem engedni többé egymás kezét!
De szép is volna ismét
Együtt menetelni derűsen,
Szabad szívvel és énekelve!
Mikor telik meg végre
Életünk megtisztult cserépedénye
A szeretet túlszorduló mézével?
Látjuk-e még s átéljük-e vidáman
A házad tornácaiba igyekvő
S az otthonai felé hömpölygő szentsereg
Önfeledt vonulását?

Tégy csodat velünk, Urunk!
Árassz reánk szentségednek Lelkét!
Hadd lássa ámulattal a világ,
Hogy egyek vagyunk mindnyájan,
Hiszen mindnyájan a teid vagyunk!

Gerzsenyi Sándor

Könyvszemle

Anna Graham-Lotz: Isten története. Az élet értelmének megtalálása Isten-ismeret által (God's Story. Finding Meaning for Your Life Through Knowing God). Nashville TN, World Publishing, első kiadás 1997, második 1999. Anna GRAHAM-LOTZ az evangélista leánya, aki maga is terjeszti Isten országát. Máris több államot bejárta, hogy az evangéliummal a kezében szolgálja a szent célt. Amerikában, az észak-karolinai Raleigh városban lakik, példás életű hívő családban.

A Szentírás első tizenegy részét, vagy a történelem előtti kort veszi alapul. Beszél a Teremtőről, az Atyáról, a megváltó Istenről, Aki megment a vallástalanságtól és a reménytelenségtől. Az első lapok egyikén: „Neked ajánlom, aki most nem találod életed értelmét”. Egyedül Isten szabadíthat föl attól, hogy életed üres, törékeny, bűnös, elkeseredett, elveszett, magányos, reménytelen, rettegő, gyenge és hitetlen legyen.

A könyv szerkezete sajtószerű. Sok tekintetben olyan, mint egy jó tankönyv: szakaszolással, kiemelésekkel, bőséges jegyzetekkel. Mégis

inkább bizonyágtétel, nem fejtegetés. Bár a jegyzetek kiválóan értesült, iskolázott igemagyarázót sejtetnek. A 277 oldalnyi fejtegetés után 100 oldal vezérfonalat írt napi áhítathoz. Előbb kérdőívet készített, és instrukciókkal szolgált. Mégsem olyan, mint amilyen az utóbbi évtizedekben, bármelyik könyvkiadó napi áhítatos könyve. Egyéni csendességre, elmélyült imádkozásra segít. Felkelti az olvasó lelkiismeretét és felelősségének tudatát.

Gray Sparrow

A legmagasabb védelem

Háború idején, késő este tartott hazafelé egy hívó asszony. Táskájába volt a vásárolt élelmiszer és a pénze. Erdőszél mellett vezetett útja, ahonnan egy férfi lépett elő váratlanul:

- Adja ide a táskáját! – szólította meg.
- Köszönöm, bírom magam is – válaszolta kedvesen.

A támadó meglepődött, lépkedett még egy darabig szó nélkül, majd nekibátorodott, és újra megszólalt:

- Na, adja ide már!
- Köszönöm, még mindig bírom!

A nyugodt válasza a férfi hátramaradt, és az asszony észrevette, hogy hátba akarja támadni, de tudta, hogy Megváltója vele van az úton is, és hangosan mondta a zsolttárt:

„Ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek, mert Te velem vagy!”

A férfi erre melléje lépett, és megkérdezte, mit mondott az előbb? Az asszony erre elmondta neki a 23. zsolttárt. Beszélgetés kezdődött közöttük, amelynek során az idegen megkérdezte tőle:

- Tudja, hogy mi volt a szándékom?
- Igen! – válaszolta az asszony.
- Miért nem kiabált akkor? Nem vettem észre, hogy félt!

Az asszony szavak nélkül adott hálát Urának, hangosan pedig az mondta:

- Én magasabb védelem alatt állok! Aki engem őriz, erősebb minden rendőrségnél! És Ő nem engedte, hogy maga ártson nekem!

A támadó megdöbben. Tovább akart állni, de az asszony még utána szólt:

- Imádkozom magáért! Hogy megtalálja maga is ezt a védelmet!

Németből ford.: Szegedi Irén

Az igazi Jézus

Máté 28:20.

Karácsony már régen elmúlt, és Ádámka még nem vitte vissza a fa díszait a padlásra rendszeresített helyére, és pedig azért, mert néha elővette a kicsi Betlehemet, a kerámiafigurákkal, és nézegette. Nem mindet, csak egyet, a kis Jézust. Olyankor újra átgondolta, amit a szülei fölolvastak a szentestén, a születés történetét. Alig tudott betelni vele. El is mondta a barátainak.

Nem nagyon érdekelte őket, csak az egyik, Tomi figyelte odaadással. Miki meg azt kérdezte, hogy honnan tudja ezt a mesét?

- Nem mese, hanem igaz történet – mondta Ádám és Tomi szinte egyszerre. Ádám hozzátette:
- Meg is nézheted, ott van nálunk a házban! Erre viszont Tomi rázta meg a fejét:

- Az nem lehet, mert Ő nem lakik földi házakban, fönt van a mennyben.

Ádámka erre azt mondta, hogy menjen be hozzájuk, és nézze meg! Odabent pedig boldogan vette elő a figurákat:

- Látod? Ez Ő, ezek meg mellette József és Mária, meg a pásztorok, meg...
- De Ádám, ez nem az igazi! Nem tudjuk, milyen volt, akik látták valaha, réges-régen meghaltak, és sem festmény, sem rajz nem maradt róluk. De nem is fontos, mert az igazi Jézus Krisztus nem látható!

Ádámka elszomorodott, mert ő a nagymamánál festményt is látott a falon, amely Őt ábrázolta.

Akkor jött be a mama. Hallgatta, miről beszélnek a gyerekek, és hozzátette:

- Azért jött a földre, hogy megmentsen bennünket a bűneink büntetésétől. Meghalt helyettünk és értünk. Tiértetek is. Azokért a bűnökért, amit most, mint gyermekek, még el sem követtetek. Isten látja és tudja, hogy az emberek saját maguktól nem tudnak jók lenni, azért, aki őszintén megbánja a bűnét, arra érvényes az Úr Jézus halála.
- És Ő ugye a mennyben van? – kérdezte Tomi.
- Igen, ott van, de ugyanakkor közöttünk is itt van. No, nem a szekrényben, vagy a fa-

lon, ahogyan ábrázolják a művészi elképzelések, hanem a szívünkben. A lényével, a halk, szelíd szavával, nem láthatóan, de érezhetően, egy szóval: valóságosan.

Tomi idősebb volt, mint Ádámka, és eszébe jutott az amit az Úr Jézus menybemenetelekor mondott:

- „Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig!” (Máté 28:20.)

BH. 98.01.11.

A gondok gyógyszere

A gondok nem kérdezik: szívesen látjuk-e őket vagy sem. Jönnek hívás nélkül. A Biblia szerzői sem voltak annyira életidegenek, hogy azt higgyék: minden gondot ki lehet kerülni. Akkor hogyan írhatta volna Pál apostol a filippi hívőknek: „Semmiért se aggódjatok...”! (Fil 4,6)

Ha gondosan tanulmányozzuk ezt a levelet, rájövünk, hogy a filippi hívőknek – akik Európában elsőként lettek keresztyének – nyilván voltak gondjaik. Tudták, hogy Pál, akit szívből szerettek, Rómában fogságban van. Nekik maguknak is küzdeniük kellett az ösellséggel, aki rémületet igyekezett kelteni bennük. S mivel harcoltak az evangéliumi hit terjedéséért, számolniuk kellett azzal, hogy ők is szenvedni fognak (Fil 1,27-30). Talán éppen ezért írta nekik Pál ilyen formában ezt a levelet. Azt akarta mondani nekik, hogy ne foglalkozzanak mindig azzal, ami gondot okoz nekik. Mondjanak el mindent az Úrnak, és ne engedjék, hogy a gondok elvegyék tőlük a szív békességét. Pál nem tagadja, hogy lehetnek gondjaik és nehézségeik, de tanácsolja nekik, hogy megfelelő módon kezeljék a nyomorúságokat és a bajokat.

Az Isten Igéjéből és a hívők életéből való példák

Pál felülmúlhatatlanul példázta tulajdon életével azt, amit másoknak ajánlott. Filippiben, amikor Szilással együtt börtönbe vetették és kalodába zárták, imádsággal és énekekkel dicsérte Istent. Nem cselekedett másként Péter és a többi apostol sem. Amikor megverték és úgy bocsátották el őket, örömmel távoztak, hogy az Úr Jézus nevéért gyalázzal illették őket a nagytanács urai (Csel 5,41).

Ehhez hasonló dolgokat olvashatunk az előző fejezetben is. Ott Pétert és Jánost komolyan megfenyegették. Amikor azonban elengedték őket, nem tehettek mást, mint ismét felemelték szavukat Istenhez és dicsőítették Őt. És mi volt ezeknek az első keresztyéneknek a legfőbb törekvése? „Most pedig, Urunk, lásd meg fenyegetéseiket, és add meg szolgálóidnak, hogy teljes bátorsággal hirdessék Igédet” (Csel 4,29) – könyörgöttek.

Hudson Taylorról jegyezték fel, hogy szolgálója megcsalta, és sebzett lábbal csak a templomlépcsőn talált hálólhelyet magának. S még ott sem hagyta békén azokat, akik köréje gyülekeztek és csak arra vártak, hogy elaludjon és kirabolhassák. Mit tett erre Taylor? Hangosan imádkozott, dicséretet énekelt és bibliai verseket idézett. Ezzel ébren tartotta magát, és teljesen az Úrra bízva töltötte el az éjszakát.

Hálaadással!

Ez a folytatása a már idézett Filippibelihez írt levél 4. rész 6. versének: „...hanem az imádság és könyörgés alkalmával mindenkor hálaadással vigyétek kéréseiteket az Isten elé.” Hát nincs Isten gyermekének szüntelen oka arra, hogy Urának – aki kihívta őt a világból, és elvezette Isten atyai szívéhez – hálát adjon? Aligha van ember, aki úgy éli le az életét, hogy meg ne tapasztalna Isten jóságát és gondoskodását. Sajnos az a tapasztalat, hogy a szegények vagy a testi szenvedéssel sújtottak gyakran inkább hálát adnak Istennek, mint az egészséges és jómódú gyermekei. Aki a világot és a földi jólétet többre becsüli, mint a mennyei örökségét, az szükségszerűen saját gyengeségét juttatja kifejezésre.

Új irányba nézni

„Segítségem az Úrtól jön” – mondja a zoltáros (Zsolt 121,2). Ezért tekint Őreá, akitől egyedül várhat segítséget. Egy másik zoltár boldognak mondja azt a népet, amely dicsérimi tudja az Urat segítségéért, kegyelméért és hűségéért (Zsolt 89,16). De ez a magatartás sajnos nem volt általános Izraelben sem. Isten sokszor kénytelen volt panaszkodni, hogy Izrael nem értette meg vele való bánásmódját, és nem volt érte hálás. Erről olvassuk pl. az Ézsaiás 40,27-31-ben.

„Áldjad, Ielkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!” (Zsolt 103,2)

Walter Wjst